

sprawne žiwjenje; ale što to pomhašče? Wy jemu tola Winu dawajšče, so ma Szerta. Ja (praji won) dyž skojždym jym a pišu, a so najpscheczelnischo pscheczimo Szlowekam sadzeržu, da budu Zraczk a winowy Wopiwz menowany, kiz so k Zlonikam a k Rjeschnikam dzerzi. Nichto nemože tehodla itajkimi jydoytymi Hadami wohn pschindz, menujzy stymy Hejchleremi a kiz so na Skutki spuszczeju. Sadzerzi so jedyn frej a lubosnje pola Ludzi, da neje prawje: wedže pak jedyn drubi sprawne a czihe žiwjenje, da tež neje prawje. Kaha da dyrbinym so pscheczimo temu besbožnemu Sswjetej wopokasacz? To by so jemu spodobalo, dy bychmy schitko to kwaili, schtož won czini, hacž runje prawje ne czini.

Tajke Pohorschenje dyrbinym czervicž. I schetož nejeli tedom niczo pomhato, dyž je ton Knes Krystus sam prjedował a wele Džiwow czinił, so su Sslepi widžili, Luschi šlyšcheli, Kromi khodzili, Wužadni wucziženi byli a Morni horje stawali, a je tola Bože Ssłowo sazpeno bylo, won, ton luby Knes Krystus tehodla na Kschiz pschibity a czi Japoschtoljo steho židowskeho Kraja wuhnačzi, a na žylym Sswjeczi tajkeho Prjedowanja dla nidže secher byli: Schtoha da zemy my tehodla jara skoržicž?

A kajki je Džiw, so Sswjet to Ewangelion a šwjernych Prjedarjow we njetsišchim Szasju sazpije a Mochomaj podtepeže? Schaf so tam Krystušej, naschemu Knesej, a tym Japoschtolam neje hinaf schto, kotsiž niz jeno to Ssłowo prjotk nešechu, ale tež wofebne wulke Džiwu czinjachu, kotrež my ne czinimy, ale samolutzy to Ssłowo teho Pohorschowanja prjotk nešemy.

Tehodla dyrbinym so šwufnyč a pschidacz, so so tak stane. Pschetož temu Ewangelionej so nidy hinaf nendže, wone wostane jene Prjedowanje, na kotrymž so postorčza, niz gmejn Ludžo, ale czi šweczi, najstro-

mnischi, najmudrišchi a najmožnišchi na Sswjeczi, kajž my to šhonimy. Derje pak tym, kotsiž wedža a wjerja, so to Bože Ssłowo je, tajzy su wustroweni, troschtowani a pošylneni pscheczimo schitkemu tajkemu Pohorschowanju. Kotsiž pak to newedža, panu wot teho Ssłowa na šwoju hegen Prawdosž, naduwaju so šwojich dobrych Skutkow dla a dzerža to Ewangelion ja jenu Wucžbu teho Pohorschowanja a Sawedženja. To rjeka so postorčicž a pohorschowacz. A to czinja (kajž šmy prajili) czi šami, kotsiž psched Sswjetom ja tych najšweczišchich a najmudrišchich dzerženi budža.

Tehodla možemy derje stym Knesom Krystušom na ton šlepy Sswjet skoržicž a rez: My šmy wam šisdali, a wy šze nechali rejwacz: My šmy wam skoržili, a wy nešze žyli plakacz. Prjedujemy to Ewangelion, da nepomha, prjedujemy Sakon, da sašo nepomha. Ton šly Sswjet nemože ani kprawej Wešeloszi, ani kprawej Srudžbi pschinešeny byč, to je, won nochze ani rješchny byč, ani so Rjecha dla troschtowacz dacž, ani šlepy, ani widžazy byč, kajž my to na našchich Pscheczivnikach, tych Podjanskich, widžimy.

To je ta druga Schtuka, kotraž je tudy derje knjerkowanju, so je to Ewangelion jena Wucžba a Prjedowanje sa tych Khubych, to je, sa te šrudne a štyšniwe Sswjedomnja, kotsiž šwoju Šubenosž a Žalosž czuja a psched Božim Rjewom a Šudom czepetaju a so postroža. Wono nešluscha sa tych Bohatych a Sswjetnych, kotrychž Skutki a Wypšlje jeno na to du, so bychu tudy wulku Gješž a wulke Kubla mjeli a we Wešelu a Łoštach živi byli. Tehodla je to we jich Wušchomaj jene žadne a džiwne Prjedowanje, dyž Krystus ton Knes praji: Khubym budže to Ewangelion prjedowane, kotrež woni nochzedža wedžicž